

- Защото си възвеличилъ дъмж-тъ си
Повече отъ всичко-то си име.
- 3 Въ който денъ възникъхъ, ты си ма послашалъ;
Укрепилъ си ма съсъ силъ въ дъшл-тъ ми.
- 4 Ще та прославатъ, Господи, всички земни царіе,
Когато чвіжтъ дъмы-тъ на твои-тъ уста:
- 5 И въ пътища-та Господни ще пѣштъ,
Че е голѣма слава-та Господна:
- 6 Че Господъ е високъ, гледа обаче на смиренный-тъ:
А високоумній-тъ познава отъ далечъ.
- 7 Яко прѣминъ прѣзъ срѣда утѣшеніе, ты ще ма
оживиши:
- Ще простреши рѣкъ-тъ си противъ гнѣвъ-тъ на вра-
гове-тъ ми;
- И десница-та ти ще ма спасе.
- 8 Господъ ще извѣрши което е потрѣбно за мене:
Господи, твоя-та ми лъстъ прѣбывае въ вѣка:
Дѣла-та на рѣцѣ-тъ си не прѣзирай.

ПСАЛОМЪ 139. (по Слав. рѣчи.)

Първомъ пѣвецъ. Псаломъ Давидовъ.

- 1 ГОСПОДИ, опыталъ си ма, и позналъ си ма.
- 2 Ты познавашъ сѣдѣніе-то ми и ставаніе-то ми:
Разумѣвашъ помышленія-та ми отъ далечъ.
- 3 Издирявашъ ходеніе-то ми и леганіе-то ми,
И всички-тъ ми пътища знаешъ.
- 4 Защото додъ още нѣма дъма на языка-тъ ми,
Ето, Господи, ты знаешъ всичко-то.
- 5 Окрѣпилъ си ма отъ задъ и отъ прѣда,
И тврилъ си върхъ мене рѣкъ-тъ си.
- 6 Това знаніе е прѣчудно за мене:
Высоко е: не могъ да стигнѫ до него.
- 7 Кѫде да отидѫ отъ твой-тъ дъха?